

[Berlau]

frem for at vi får en fornyet diskussion af stort set det samme tema, som vi havde oppe i sidste uge. Det kan meget ofte kun blive gentagelser af, hvad der blev sagt i sidste uge.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at man fra højre fløj i Danmark altid har haft et stærkt ønske om at angribe fagbevægelsen og specielt fagbevægelsens styrke, dvs. dens muligheder for at have en stærk organisation og en stærk organisering i Danmark.

Det, der har været med til at svække diskussionen, kommer man nok til at takke Socialdemokraterne for, for det er en misrøgt af fagbevægelsen i mange år, der har givet næring netop til denne diskussion. Hvis fagbevægelsen havde haft mulighed for at opfylde sine forpligtelser, hvis ikke Socialdemokratiet havde trynet fagbevægelsen utallige gange med henblik på at styrke samfundsøkonomien, ville man formodentlig ikke have haft en situation, hvor der kunne opstå uenighed inden for fagbevægelsens egne rammer.

Men når man i fagbevægelsen underkaster sig partimæssige beslutninger om at gennemføre indkomstpolitiske løsninger, udskrive vanvittige kontingenter til partistøtte – det samme gør sig gældende til aviser – så opnår man, at der skabes grobund for, at højrefløjen kan sætte et dybt angreb ind i fagbevægelsen. Og det er naturligvis medvirkende til, at man får situationer som den, man befinder sig i i øjeblikket, hvor ikke alene den yderste højrefløj, men tilsyneladende også den højrefløj, som i hvert fald hævder, at den ligger lidt længere inde mod midten, er i stand til at køre fagbevægelsen rundt i manegen og fremsætte forslag, som skal forhindre fagbevægelsen i at virke demokratisk.

Fagbevægelsen spiller en væsentlig rolle for samfundsudviklingen over hele verden. Det gælder ikke alene i Danmark, det gælder over hele verden. Vi har den opfattelse, at man skal udbygge fagbevægelsen, og man skal naturligvis slet ikke forhindre fagbevægelsen i at udnytte de magtpositioner, som den kan skabe sig. Hvis det lykkes en fagforening at blive enig med en arbejdsgiver om at monopolisere et arbejde for så vidt angår en bestemt fagforeningsområde, så er det naturligvis en ret og en pligt, fagforeningen har til at sikre sig, at det bliver medlemmer af den pågældende fagforening, som får monopollet på arbejdet. Det at sælge ar-

bejdskraft er i virkeligheden det samme som at sælge en hvilken som helst anden vare i denne verden, og naturligvis ønsker man at sikre sig det størst mulige monopol inden for det område, man repræsenterer.

Men dér har man altså fået drevet kilen ind – det er selvsagt plage især for Socialdemokratiets vedkommende – og det er naturligvis medvirkende til, at vi får diskussioner som dem, vi har i øjeblikket.

Vi ønsker at få fastslået, at der i Danmark er fri ret til at indgå aftaler fagforeninger og arbejdsgivere imellem. Vi ønsker også at få fastslået, at vi har frit organisationsvalg i Danmark, og vi kan ikke være med på det, som man fra højrefløjen fører frem. Derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at der i Danmark er ret til frit valg af organisation, ligesom der er ret til at indgå bindende aftaler og overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.« (Dagordensforslag nr. D 57).

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg havde egentlig ventet, at arbejdsministeren ville tage ordet, men jeg kan se, man holder summemøder rundt omkring i salen, så jeg skal nok trække tiden ud, indtil man kan finde ud af, hvad man vil stemme til de forskellige dagsordensforslag.

Jeg var selvfølgelig meget, meget skuffet over arbejdsministerens mærkværdige erklæring, som en eller anden embedsmand havde skrevet ned til ham, med hensyn til søforklaringen i Weekendavisen om, at det ville være et brud på grundloven, hvis man afskaffede eksklusivaftaler.

Jeg synes fortsat, at man skal gøre, hvad man kan for at efterleve grundlovens ord, og man skal i hvert fald efterleve menneskerettighedernes artikel nr. 20, hvor der står, at ingen kan tvinges til at være medlem af en fagforening. Det synes jeg er meget, meget vigtigt. Vi diskuterer så tit menneskerettigheder herinde i Fol-